

Retningslinjer for behandling af tilknyttede selskaber, herunder kapitalinteresser

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (i det følgende benævnt "EIOPA-forordningen")¹ udarbejder EIOPA retningslinjer for behandling af tilknyttede selskaber, herunder kapitalinteresser.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 92, stk. 1, litra b, og artikel 111, stk. 1, litra m, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed ("Solvens II-direktivet")² samt artikel 68, 168 og 171, jf. dog artikel 84 i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35")³.
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. Retningslinjer har til formål at yde vejledning om identifikation og behandling af tilknyttede selskaber og kapitalinteresser for at sikre en ensartet tilgang på tværs af medlemsstaterne.
- 1.5. I disse retningslinjer forstås deltagende selskab som det selskab, der beregner sin solvens. Begrebet tilknyttet selskab henviser til ethvert tilknyttet selskab i det deltagende selskab. Begrebet kapitalinteresse anvendes som betegnelse for en bestemt type tilknyttet selskab. Bilag A til den endelige rapport vedrørende høring nr. 14/036 af retningslinjer for behandling af tilknyttede selskaber, herunder kapitalinteresser (herefter "den endelige rapport"), giver et overblik over de forskellige begreber, der anvendes i Solvens II-direktivet, når der henvises til forholdet mellem to eller flere selskaber.
- 1.6. Retningslinjerne omfatter behandling af alle tilknyttede selskaber i forbindelse med beregning af solvenskapitalkravet og indeholder vejledning om opgørelse af kapitalgrundlag i tilfælde af kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter. Betydningen af finansierings- og kreditinstitutter er forklaret i bilag B til den endelige rapport.
- 1.7. Retningslinjerne følger en helhedsorienteret tilgang. Først beskrives de forskellige typer tilknyttede selskaber, herunder kapitalinteresser. Herefter behandles de forskellige typer tilknyttede selskaber, navnlig kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter samt strategiske kapitalinteresser. Endelig indeholder de vejledning om behandlingen af tilknyttede selskaber i standardformlen og interne modeller til beregning af solvenskapitalkravet.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797.

- 1.8. Hvor der i disse retningslinjer henvises til værdiansættelsen eller værdien af et tilknyttet selskab henvises der til artikel 13 i Forordning (EU) 2015/35.
- 1.9. Retningslinjerne vedrører behandlingen af tilknyttede selskaber, herunder kapitalinteresser på selskabsbasis. I de fleste tilfælde vil identifikationen af et tilknyttet selskab set ud fra det deltagende selskabs perspektiv som individuel enhed og på koncernniveau være den samme. I visse situationer vil der dog være forskelle: Det tilknyttede selskabs virksomhed kan være af en sådan art, at det deltagende selskab og det tilknyttede selskab ikke er omfattet af koncerntilsynet i henhold til artikel 213 i Solvens II-direktivet. Desuden kan der være tilfælde, hvor en række enheder i en koncern har stemmerettigheder eller kapital i et selskab, som tilsammen udgør 20 % eller mere af selskabets stemmerettigheder eller kapital. Derfor ville et sådant selskab blive identificeret som et tilknyttet selskab på koncernniveau. Hvis stemmerettighederne eller kapitalen i hver enkelt enhed i koncernen derimod er lavere end 20 %, vil selskabet ikke blive betragtet som et tilknyttet selskab af nogen af disse enheder i koncernen på individuelt enhedsniveau.
- 1.10. Under visse omstændigheder anvendes bestemmelserne for de individuelle enheder for tilknyttede selskaber til at beregne disse selskabers bidrag til koncernens solvenskapitalkrav. Disse omstændigheder er fastsat i Forordning (EU) 2015/35 og EIOPA's retningslinjer for koncernsolvens.
- 1.11. Bilag C til den endelige rapport indeholder en metode i form af et beslutningstræ til behandling af alle typer tilknyttede selskaber. Yderligere analyser og beregninger vil være nødvendige for indirekte ejede kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter som beskrevet i retningslinje 4 og retningslinje 7. I nogle tilfælde er behandlingen af besiddelser identisk med den behandling, som ville følge af anvendelsen af standardformlen, hvis der ikke findes nogen kapitalinteresser.
- 1.12. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, der fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.
- 1.13. Retningslinjerne træder i kraft den 1. april 2015.

Retningslinje 1 – Identifikation

- 1.14. Deltagende selskaber bør identificere deres tilknyttede selskaber og kapitalinteresser ud fra en vurdering af dem som individuelle enheder.
- 1.15. I forbindelse med identifikation af et tilknyttet selskab på baggrund af aktiebesiddelser, det være sig direkte eller gennem kontrol, bør deltagende selskaber fastlægge:
- (a) deres stemmerettigheder som en procentdel af et selskabs stemmerettigheder
 - (b) deres besiddelser af alle aktiekapitalklasser udstedt af et selskab som en procentdel af selskabets udstedte aktiekapital, uanset stemmerettigheder.

Hvis a) eller b) er 20 % eller højere, bør deltagende selskaber behandle deres investering i selskabet som en kapitalinteresse.

Hvis kapitalinteressen er i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af Solvens II-direktivet, vil vurderingerne under a) generelt vedrøre indbetalt ordinær aktiekapital i henhold til artikel 69, litra a, nr. i, i Forordning (EU) 2015/35, og under b) indbetalt ordinær aktiekapital og indbetalte præferenceaktier i henhold til artikel 69, litra a, nr. v, i Forordning (EU) 2015/35.

- 1.16. Deltagende selskaber bør sikre, at de kan måle effekten af ændringer i aktiekapitalen i tilknyttede selskaber på baggrund af den vurdering, der er beskrevet i det foregående afsnit, hver gang det deltagende selskab beregner sit solvenskapitalkrav i overensstemmelse med artikel 102 i Solvens II-direktivet.
- 1.17. I forbindelse med identifikation af et tilknyttet selskab i henhold til artikel 212, stk. 2, i Solvens II-direktivet, ud fra en betragtning om, at det deltagende selskab kan udøve en bestemmende eller væsentlig indflydelse på et andet selskab, bør tilsynsmyndighederne overveje følgende:
 - (a) det deltagende selskabs nuværende aktiebesiddelser i selskabet og potentielle stigninger som følge af optioner, warrants eller lignende instrumenter
 - (b) det deltagende selskabs medlemsrettigheder i gensidige eller gensidiglignende selskaber og potentielle udvidelser af sådanne rettigheder
 - (c) det deltagende selskabs repræsentation i selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan
 - (d) det deltagende selskabs inddragelse i selskabets beslutningsprocesser, herunder beslutninger om udbytte eller andre udlodninger
 - (e) væsentlige transaktioner mellem det deltagende selskab og selskabet
 - (f) sammenfald af personer, der rent faktisk driver det deltagende selskab og selskabet
 - (g) tilvejebringelse af vigtige tekniske oplysninger til selskabet
 - (h) forvaltning af det deltagende selskab og selskabet på et ensartet grundlag.

Tilsynsmyndighederne bør tage hensyn til en eventuel foreløbig vurdering foretaget af det deltagende selskab i overensstemmelse med punkt a) til h) i dette afsnit.

Retningslinje 2 – Identifikation af kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter

- 1.18. Deltagende selskaber bør behandle et tilknyttet selskab som et finansierings- eller kreditinstitut, når der er tale om et institut, som er nævnt eller beskrevet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 5, i direktiv 2013/36/EU eller artikel

4, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF. Disse beskrivelser dækker ethvert institut, der varetager de funktioner eller udøver den virksomhed, der er beskrevet i disse artikler, uanset at instituttet muligvis ikke er omfattet af disse direktiver.

- 1.19. Deltagende selskaber bør sikre, at enhver kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut, hvor stemmerettighederne eller kapitalen besiddes indirekte, behandles på samme måde som en kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut, hvor stemmerettighederne eller kapitalen besiddes direkte.

Retningslinje 3 – Identifikation af en strategisk kapitalinteresse

- 1.20. Deltagende selskaber bør identificere strategiske kapitalinteresser i henhold til artikel 171 i Forordning (EU) 2015/35 som følger:

- (a) Deltagende selskaber, der beregner deres solvenskapitalkrav ved hjælp af standardformlen, bør identificere strategiske kapitalinteresser, uanset om de har en kapitalinteresse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, i et finansierings- eller kreditinstitut eller i et andet tilknyttet selskab.
- (b) Deltagende selskaber, der beregner deres solvenskapitalkrav ved hjælp af en intern model, skal udelukkende identificere strategiske kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter med henblik på at vurdere, om artikel 68, stk. 3, i Forordning (EU) 2015/35 finder anvendelse.

- 1.21. Med henblik på at dokumentere deres overholdelse af kravene i artikel 171 i Forordning (EU) 2015/35 bør deltagende selskaber ikke opdele en kapitalinteresse i forskellige dele og behandle nogle dele som strategiske og andre ikke. Hvis en bestemt kapitalinteresse er blevet identificeret som strategisk:

- (a) For så vidt angår en kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut, er alle investeringer i kapitalgrundlag strategiske.
- (b) For så vidt angår andre tilknyttede selskaber, er alle kapitalandele i kapitalinteressen strategiske.

- 1.22. I forbindelse med dokumentation af at værdien af kapitalandelen sandsynligvis vil være væsentligt mindre volatil i overensstemmelse med artikel 171, litra a, i Forordning (EU) 2015/35, bør deltagende selskaber sikre, at:

- (a) der over tid anvendes ensartede og hensigtsmæssige værdiansættelser for både kapitalinteressen og de andre aktier, der er valgt som sammenligningsgrundlag
- (b) der tages hensyn til konsekvenserne af deres indvirkning på kapitalinteressens værdi.

- 1.23. I forbindelse med dokumentation af investeringens strategiske art i henhold til artikel 171, litra b, nr. i til iii, i Forordning (EU) 2015/35 bør deltagende selskaber:
- (a) angive, i hvilket tidsrum strategien om besiddelse af kapitalinteressen forventes at gælde
 - (b) tage hensyn til markedsforholdenes indvirkning på de vigtigste politikker
 - (c) identificere eventuelle væsentlige faktorer, der påvirker eller begrænser det deltagende selskabs evne til at opretholde sin strategi, og hvordan disse faktorer kan eller vil blive afhjulpet.
- 1.24. I forbindelse med dokumentation af eksistensen af en varig tilknytning i henhold til artikel 171, litra b, nr. iv, i Forordning (EU) 2015/35 bør deltagende selskaber tage hensyn til følgende kriterier:
- (a) om der eksisterer et stabilt forhold mellem de to selskaber set over en periode
 - (b) om et sådant stabilt forhold medfører et tæt økonomisk bånd, deling af risici og fordele selskaberne imellem eller eksponering for risici fra et selskab til et andet
 - (c) arten af forholdet mellem de to selskaber, som kan omfatte ejerskab, fælles produkter eller distributionsveje, krydssalg, oprettelse af joint ventures eller andre langsigtede operationelle eller finansielle forbindelser.
- 1.25. I henhold til artikel 171, litra b, nr. v, i Forordning (EU) 2015/35 bør et deltagende selskab, der indgår i en koncern, betragte de vigtigste politikker, der er retningsgivende for eller begrænser koncernens handlinger på samme måde som dem, der er defineret af det overordnede moderselskab eller, hvis de er forskellige, af det selskab, der fastsætter de vigtigste politikker for koncernen som helhed.
- 1.26. Deltagende selskaber bør dokumentere deres hensyntagen til de forhold, der er anført i artikel 171 i Forordning (EU) 2015/35 og afsnit 1.21 til 1.25, herunder eventuelle andre relevante faktorer, samt relevant støttemateriale.

Retningslinje 4 – Omfang af beregninger til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35

- 1.27. I forbindelse med fastsættelse af værdien af kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter for så vidt angår artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør deltagende selskaber medtage direkte såvel som indirekte besiddelser af aktier og andre eventuelle kapitalgrundlagselementer.
- 1.28. Deltagende selskaber bør følge nedenstående fremgangsmåder:
- (a) For direkte besiddelser bør værdien af kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter som fastsat af det deltagende selskab i overensstemmelse med Solvens II-principperne for værdiansættelse

anvendes i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, som beskrevet i retningslinje 5.

- (b) Kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter, der indirekte ejes via en anden kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut, bør ikke tages i betragtning i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, da deres værdi allerede bør være indeholdt i værdien af den direkte ejede kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut i overensstemmelse med punkt a).
- (c) Et fradrag for en kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut, der ejes indirekte, bør kun ske, hvis tilknyttede selskaber mellem det deltagende selskab og kapitalinteresser i finansierings- eller kreditinstituttet adskiller sig fra kapitalinteresserne i finansierings- eller kreditinstituttet
- (d) For andre indirekte besiddelser i et finansierings- eller kreditinstitut bør værdien af kapitalinteressen som fastsat af det tilknyttede selskab i henhold til artikel 13 i Forordning (EU) 2015/35 anvendes i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35.
- (e) De værdier, der anvendes i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør repræsentere det deltagende selskabs forholdsmæssige ejerskab, det være sig direkte eller indirekte, af kapitalinteressen i finansierings- eller kreditinstituttet.

Retningslinje 5 – Beregninger i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35

- 1.29. Ved beregning af 10 % af de elementer, som er anført i artikel 69, litra a, nr. i, ii, iv og vi, i Forordning (EU) 2015/35, i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør deltagende selskaber anvende mængden af basiskapitalgrundlagselementer før eventuelle fradrag i henhold til artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35 i forbindelse med kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter.
- 1.30. Hvis værdien af alle kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter, bortset fra kapitalinteresser nævnt i artikel 68, stk. 1, i Forordning (EU) 2015/35, ikke overstiger 10 % af elementerne i artikel 69, litra a, nr. i, ii, iv og vi, i Forordning (EU) 2015/35 i henhold til artikel 68, stk. 2, i Forordning (EU) 2015/35, sker der ikke noget fradrag, og retningslinje 8 eller 9 finder anvendelse.
- 1.31. Deltagende selskaber bør kun anvende artikel 68, stk. 3, i Forordning (EU) 2015/35, såfremt:
 - (a) de i overensstemmelse med retningslinje 3 har dokumenteret, at kapitalinteressen opfylder kriterierne for en strategisk kapitalinteresse
 - (b) det deltagende selskab og kapitalinteressen indgår i beregninger, der er foretaget ved hjælp af metode 1 i overensstemmelse med direktiv

2002/87/EF, for det finansielle konglomerat, som de tilhører, eller ved hjælp af metode 1 i henhold til Solvens II-direktivet.

Retningslinje 6 – Fradrag i forbindelse med kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter

1.32. Hvis fradrag i henhold til artikel 68, stk. 1 og 2, i Forordning (EU) 2015/35 ikke kan ske i den tilsvarende tier, som anført i artikel 68, stk. 5, i Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne følge nedenstående fremgangsmåder:

- (a) Hvis de elementer, der skal fratrækkes, ikke er inddelt i de i artikel 68, stk. 5, i Forordning (EU) 2015/35 anførte tiers, bør alle fradrag ske i den mængde elementer, som er indeholdt i artikel 69, litra a, nr. i, ii, iv og vi, i Forordning (EU) 2015/35.
- (b) Hvis fradraget overstiger det beløb, det skal fratrækkes i henhold til artikel 68, stk. 5, i Forordning (EU) 2015/35, bør det overskydende beløb fratrækkes på følgende måde:
 - (i) Besiddelser af yderligere tier 1 instrumenter, der overstiger elementer indeholdt i artikel 69, litra a, nr. iii og v, og litra b, i Forordning (EU) 2015/35, fratrækkes elementer indeholdt i artikel 69, litra a, nr. i, ii, iv og vi, i Forordning (EU) 2015/35.
 - (ii) Beholdninger af tier 2-elementer, der overstiger basiskapitalgrundlaget som omhandlet i artikel 72 i Forordning (EU) 2015/35, fratrækkes først elementer indeholdt i artikel 69, litra a, nr. iii og v, og litra b, i Forordning (EU) 2015/35, og derefter elementer indeholdt i artikel 69, litra a, nr. i, ii, iv og vi, i Forordning (EU) 2015/35, indtil der er sket fuldt fradrag.

Retningslinje 7 – Justeringer som følge af fradrag af indirekte ejede kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter

1.33. Hvis der er behov for fuldt eller delvist fradrag af værdien af en indirekte ejede kapitalinteresse i et finansierings- eller kreditinstitut i overensstemmelse med artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør deltagende selskaber med henblik på beregning af solvenskapitalkravet kun:

- (a) reducere, med fradragsbeløbet, værdien af det direkte ejede tilknyttede selskab, som er et aktiv i det deltagende selskab, hvorigennem kapitalinteressen i finansierings- eller kreditinstituttet ejes indirekte
- (b) i forbindelse med den i punkt a) beskrevne justering følge den fremgangsmåde, der er anført i artikel 68, stk. 5, i Forordning (EU) 2015/35 og retningslinje 6.

Retningslinje 8 – Anvendelse af standardformlen ved tilknyttede selskaber

1.34. Denne retningslinje gælder for deltagende selskaber, der anvender standardformlen til at beregne solvenskapitalkravet vedrørende de risici, der er

forbundet med tilknyttede selskaber, som ejes direkte af det deltagende selskab.

- 1.35. Hvis et deltagende selskab ejer kapitalgrundlagselementer som aktiver i et tilknyttet selskab, og deres værdi ikke fratrækkes fuldt ud, eller slet ikke fratrækkes, fra det deltagende selskabs egenkapital som følge af anvendelsen af artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør risikoen for den resterende værdi af disse besiddelser beregnes i overensstemmelse med standardformlen.
- 1.36. Det deltagende selskab bør anvende standardformlen som følger:
- (a) Det tilknyttede selskabs besiddelser af ordinær aktiekapital eller præferenceaktiekapital bør behandles som aktier under anvendelse af delmodulet for aktierisici, hvor det er relevant.
 - (b) Besiddelser af efterstillet gæld, der er udstedt af det tilknyttede selskab, bør behandles som finansielle instrumenter under hensyntagen til de kontraktlige vilkår og under anvendelse af relevante markedspåvirkninger, herunder delmodulerne for renterisici, kreditspændrisici, valutarisici, koncentrationsrisici og andre relevante risikodelmoduler.
 - (c) De af ovenstående besiddelser, der har både aktie- og obligationslignende egenskaber, bør behandles i overensstemmelse med retningslinje 5 i retningslinjerne om behandling af markeds- og modpartsrisikoeksponeringer i standardformlen.

Retningslinje 9 – Anvendelse af interne modeller ved tilknyttede selskaber

- 1.37. Denne retningslinje gælder for deltagende selskaber, der anvender en komplet eller partiel intern model til at beregne solvenskapitalkravet vedrørende de risici, der er forbundet med tilknyttede selskaber.
- 1.38. Hvis et deltagende selskab ejer kapitalgrundlagselementer som aktiver i et tilknyttet selskab, og deres værdi ikke fratrækkes fuldt ud, eller slet ikke fratrækkes, fra det deltagende selskabs kapitalgrundlag som følge af anvendelsen af artikel 68 i Forordning (EU) 2015/35, bør de risici, der er forbundet med restværdien af disse besiddelser, medtages som en del af den interne model.
- 1.39. Det deltagende selskab bør medtage alle væsentlige kvantificerbare risici, der opstår som følge af dets tilknyttede selskaber, i den interne model, idet der tages hensyn til engagementer med de tilknyttede selskaber, herunder beholdninger af aktier og efterstillet gæld. Relevante foranstaltninger til imødegåelse af disse risici bør afspejles i modellen.
- 1.40. Hvis et deltagende selskab beregner solvenskapitalkravet på individuelt enhedsniveau for en kapitalinteresse eller et tilknyttet selskab på en måde, som tager hensyn til risiciene i forbindelse med værdien af de underliggende aktiver og passiver for det tilknyttede selskab, bør selskabet sikre, at dette er en passende beregning på individuelt enhedsniveau, og bør ikke erstatte denne

beregning med en konsolideret beregning, som om det deltagende selskab og dets tilknyttede selskab var en koncern i henhold til Solvens II-direktivet.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.41. Retningslinjerne i dette dokument er udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I henhold til artikel 16, stk. 3, i EIOPA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig bedst muligt på at efterleve retningslinjer og anbefalinger.
- 1.42. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, skal indarbejde retningslinjerne i deres lovgivnings- eller tilsynsramme på en passende måde.
- 1.43. De kompetente myndigheder skal bekræfte over for EIOPA, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og i modsat fald angive begrundelsen herfor, inden for to måneder efter færdiggørelsen af de oversatte versioner.
- 1.44. Hvis de kompetente myndigheder ikke har reageret inden udløbet af denne frist, vil det blive betragtet som manglende efterlevelse af rapporteringskravet, hvilket vil blive indberettet.

Afsluttende bestemmelse om revision

- 1.45. Retningslinjerne revideres af EIOPA.